

Dit is de volledige tekst van hoofdstuk 18 van het boek: Met dank, door mijnoverheid bij de voedselbank, Gerard Sangers.

18.EINDELIJK!

Het is 29 november 2020. Het was door omstandigheden al een frustrerend dagje... Vanmiddag een gesprek gehad met een re-integratieconsulent over de daklozen-/thuislozenuitkering voor mijn zoon. We zijn hier al een maand over aan het steggelen, het 'van-het-kastje-naar-de-muur-verhaal'... Gek word je ervan.

Ik heb de tv uitgezet, de radio aan, dit verhaal moet ik vandaag schrijven, al wordt het nachtwerk. Onderstaande berichten kwamen ruimschoots in de media voor: kranten, internet en zelfs op de journaals. EINDELIJK, dacht ik. Eindelijk zijn de extreme regels van de Participatiewet in het nieuws. Dit verhaal staat niet op zichzelf, waarschijnlijk kunnen honderden mensen een zelfde verhaal vertellen. Dit hele verhalenboek gaat over 'te gek voor woorden'.

Vrouw met bijstand krijgt boodschappen... 7000 euro teruggevorderd

ANP

"Een vrouw met een bijstandsuitkering moet van de gemeente Wijdmeren (ten westen van Hilversum) ruim 7000 euro terugbetalen, omdat haar moeder af en toe boodschappen voor haar deed. Dat meldt de website schuldingo.nl. De gemeente heeft in de zaak gelijk gekregen van de rechtbank in Utrecht. De anonieme vrouw kreeg sinds eind 2015 een bijstandsuitkering, maar had ook te maken met hoge vaste lasten. Om haar te helpen deed haar moeder volgens een verklaring van de vrouw een keer in de week boodschappen voor hen allebei.

Inlichtingenplicht

De gemeente ontdekte dat bij een onderzoek naar aanleiding van een signaal van het Inlichtingenbureau, blijkt uit [de uitspraak](#) van de rechtbank uit oktober 2019. Begin deze maand werd de uitspraak gepubliceerd. Het [Inlichtingenbureau](#) van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid onderzoekt onder meer voor gemeenten of mensen die een uitkering ontvangen daar ook recht op hebben. De gemeente vindt dat de vrouw de zogeheten inlichtingenplicht heeft geschonden. Dat wil zeggen dat ze had moeten melden dat zij van haar moeder boodschappen ontving. Wijdmeren berekende op basis van de zogeheten Nibudnorm voor dagelijkse boodschappen, dat ze over bijna drie jaar 7039,65 euro moet terugbetalen. De vrouw ging vergeefs bij de gemeente in beroep en stapte vervolgens naar de rechter. De rechtbank verklaarde het beroep ongegrond. Volgens de rechtbank hebben de boodschappen de vrouw een in geld uit te drukken voordeel opgeleverd dat in mindering gebracht had kunnen worden op haar uitkering, als zij had voldaan aan haar inlichtingenplicht.

Ernstige gevolgen

De gemeente is volgens de Participatiewet verplicht om het hele bedrag terug te vorderen. De website schuldingo.nl, die juridische informatie verstrekt voor hulpverleners, zegt daarom dat de uitspraak formeel juridisch klopt, maar zet wel vraagtekens bij de gevolgen. De gevolgen voor de betrokkene zijn volgens de website [desastreus](#). Naast de terugvordering van ruim 7000 euro zal ook een boete zijn opgelegd van waarschijnlijk 50 procent van het teruggevorderde bedrag. Daarmee moet ze ruim 10.000 euro betalen, als straf voor de boodschappen die haar moeder gedurende drie jaar voor haar deed. Omdat de nadelen van de terugvordering voor de vrouw onevenredig groot zijn in verhouding tot het doel ervan, zou dit in strijd kunnen zijn met de Algemene wet bestuursrecht ([3:4 lid 2 Awb](#)). Of de vrouw bij de rechter in hoger beroep is gegaan, is onbekend. Kamerleden reageren verbaasd op de terugvordering. SP-fractievoorzitter [Lilian Marijnissen](#) en haar partijgenoot [Peter](#)

Kwint schrijven in tweets dat de overheid is verdrongen in regelzucht. PVV-leider Geert Wilders schrijft op Twitter dat de overheid 'dus helemaal niets' heeft geleerd van de toeslagenaffaire."

Duizenden euro's terugbetalen om gratis boodschappen, hoe kan dat?

Een vrouw met een bijstandsuitkering moet 7000 euro terugbetalen omdat zij af en toe boodschappen kreeg van haar moeder. De anonieme vrouw stapte naar de rechter, maar die gaf de gemeente in kwestie uiteindelijk gelijk. Op sociale media leidde de zaak tot veel onbegrip; medewerkers van de gemeente Wijdemeren worden er zelfs uitgescholden. Ook de politieke reacties liegen er niet om. Wat is er gebeurd?

"Ruim 7000 euro terug moeten betalen omdat je boodschappen krijgt van je moeder. Hoe een overheid een monsterlijke machine kan worden die mensen kapot maakt omdat niet het vertrouwen voorop staat maar het wantrouwen. #toeslagenaffaire #participatiewet <https://t.co/3UG68xEXBJ> een dag geleden"

"Ruim 7000 euro terug moeten betalen omdat je boodschappen krijgt van je moeder. Hoe een overheid een monsterlijke machine kan worden die mensen kapot maakt omdat niet het vertrouwen voorop staat maar het wantrouwen".

"De vrouw ontvangt sinds 2015 een bijstandsuitkering, blijkt uit stukken van de rechtbank. De hoogte van zo'n uitkering hangt af van iemands leeftijd, maar vooral van iemands woonsituatie. De uitkering is gekoppeld aan het minimumloon; een alleenstaande krijgt 70 procent van dat bedrag. Om vervolgens te kijken of iemand met een uitkering wel echt recht heeft op het geld, doen gemeentes zelf actief onderzoek. Vaak laten ze dit doen door een instantie, het Inlichtingenbureau. Dat controleert of iemand bijvoorbeeld niet stiekem geld verdient. Wie niet meewerkt aan zo'n onderzoek of verkeerde informatie geeft, kan een straf krijgen. De uitkering kan dan tijdelijk worden verlaagd of zelfs stopgezet.

Samenwonen? Melden!

Daarnaast ben je als uitkeringsgerechtigde verplicht om zelf allerlei informatie door te geven aan de gemeente. Het gaat dan om alle veranderingen die invloed kunnen hebben op de uitkering. Wie gaat samenwonen en daardoor minder eigen kosten maakt, moet dat bijvoorbeeld aangeven, maar ook een erfenis moet worden gemeld. Dit heet inlichtingenplicht. Die inlichtingenplicht speelt een belangrijke rol in de zaak van de vrouw die nu duizenden euro's moet terugbetalen. Zij kreeg een uitkering, maar had tegelijkertijd ook hoge lasten.

Brood, vlees, eieren

Daarom kreeg ze van haar moeder eens per week een tas boodschappen. Het ging volgens haar om twee broden, drie zakken sla, een doos met acht stukjes vlees, twee dozen eieren, wc-papier en koffie, zo valt te lezen in rechtbankdocumenten. De vrouw gaf niet door dat ze de boodschappen kreeg. Daartoe was ze volgens de gemeente en de rechter wel verplicht. De gemeente had dan haar uitkering kunnen bijstellen: de vrouw kreeg via de gratis boodschappen namelijk een structurele bijdrage aan haar levensonderhoud, zo is de redenering. Voor giften gelden vaak strenge regels. Die wisselen overigens per gemeente. Wordt de energierekening af en toe door een familielid betaald en krijg je een tas boodschappen, dan hoef je dat in de gemeente Amsterdam pas te melden als je omgerekend voor meer dan 1200 euro per jaar krijgt.

'Nogmaals naar de zaak kijken'

Terug naar de boodschappen van de vrouw uit Wijdemeren. Volgens de gemeente kreeg zij drie jaar lang structureel te veel bijstand, vanwege de gratis boodschappen. De waarde van die boodschappen komt volgens de Nibud-norm neer op ongeveer 6,41 euro per dag; in totaal dus 7039 euro. Volgens artikel 58 van de Participatiewet moet de gemeente dat geld terugvorderen. Het hoger beroep loopt overigens nog. De gemeente Wijdemeren heeft aan het einde van de avond laten weten de zaak nog een keer onder de loep te nemen. "Wij zullen, naar aanleiding van de ontstane discussie, nogmaals naar deze zaak kijken om te bezien of wij destijds het evenwicht goed hebben weten te bewaren."

Dus in mijn simpele beredenering mag een uitkeringsgerechtigde van de gemeente wél naar de voedselbank, maar mag geen boodschappen in natura ontvangen. We hebben als overheid een hele grote mond over de participatiesamenleving, zelfredzaam zijn, elkaar helpen... En wat is het gevolg? De kans is héél groot dat deze mevrouw deze schuld nooit kan terugbetalen, dus komt ze bij die zelfde gemeente terecht bij schuldhulpverlening, wat klauwen geld kost. Ik heb begrepen dat de 'inspecteurs' producten tegen kwamen van Albert Heijn. Conclusie? Dat kan niet, want een uitkeringstrekker koopt niet bij AH. De gemeente Wijdemeren neemt haar beslissing in heroverweging. Dat hadden ze nooit gedaan wanneer dit verhaal niet in het nieuws was gekomen. Ik weet het niet, maar ik ga ervan uit dat deze mevrouw een jurist heeft die haar heeft bijgestaan; anders was het niet voor de rechter gekomen. Als je binnen zes weken niet in bezwaar gaat, kan je het juridisch schudden. Zoals ook met de fraudeaffaire moeten zelfs rechters zich achter de oren krabben of deze zaak wél in de geest van de wet is. Lees mijn verhaal *Naar de rechtbank*, dan zal je begrijpen waarom deze gemeente in het gelijk is gesteld.

Mijn frustratie werd alleen maar erger toen ik op LinkedIn een reactie op deze zaak las van een 'professional': een dure dame met een titel. Manager innovatie en strategie! Ik ben geneigd naam en paard te noemen, maar het is niet mijn stijl om met pek en veren te gooien. Deze dame is in het Sociaal Domein een zeer gewaardeerd en kundig persoon. Ze heeft zelfs een boek geschreven wat door veel organisaties en gemeenten als voorbeeld wordt gezien in beleid. (Ik heb haar zelfs een aantal van mijn verhalen gestuurd waarop zij nooit heeft gereageerd.) Ik vraag mij ernstig af of deze dame in een andere wereld leeft... een theoretische wereld, een wereld van systeemdenken, maar zeker niet in de wereld waarin mensen leven. Onderstaand haar reactie over deze zaak. Mijn advies: ergert u zich niet, maar verwondert u zich alleen!

"Terugvordering vanwege ontvangen boodschappen"

Het kan je bijna niet ontgaan zijn, want de social media staat er bol van. Een mevrouw heeft € 7.000 aan bijstand moeten terug betalen omdat zij boodschappen had gekregen van haar moeder). In de social media werd ook met regelmaat mijn naam genoemd met daarachter de hoopvolle vraag: als de omgekeerde toets was toegepast, dan was dit nooit gebeurd, toch? Het antwoord op die vraag geef ik in deze blog.

Wat speelt er?

Mevrouw ontving een bijstandsuitkering sinds december 2015. Uit onderzoek is gebleken dat mevrouw wekelijks een tas boodschappen krijgt van haar moeder, met 2 broden, 3 zakken sla, 8 stukjes vlees, 2 dozen eieren, wc-papier en koffie met een waarde van circa € 20,-. Daarnaast koopt haar moeder alle verzorgingsproducten voor haar. Mevrouw krijgt dit omdat ze haar moeder helpt met van alles. Haar moeder doet al 46 jaar boodschappen voor haar.

Welk effect wil mevrouw bereiken?

Dit is niet uit de informatie die in de uitspraak staat op te maken. Wat we daar wel uit kunnen halen, is dat ze aangeeft dat ze bijna haar hele uitkering kwijt is aan vaste lasten. Uit de uitspraak is niet op

te maken wat de reden daarvan is. Zij heeft de boodschappen nodig omdat ze te weinig over houdt om ze zelf te kunnen betalen.

Valt dit onder de grondwaarden?

De bijstand voorziet in een bestaansminimum, niet meer, maar ook niet minder. Of het ontvangen van deze boodschappen, zonder dit te korten op de uitkering, binnen de grondwaarden valt, is moeilijk vast te stellen omdat er informatie ontbreekt. Vast staat dat de bijstand bedoeld is voor de kosten voor wonen (inclusief gas, water en licht), verzekeren (althans, de verplichte verzekeringen), kleding en boodschappen. Mevrouw geeft aan dat zij hier niet mee uit komt, maar we lezen niet terug waarom niet. Zit ze in een schuldsaneringstraject waardoor haar besteedbaar inkomen lager is? Is er een reden dat haar vaste lasten zo hoog zijn? Heeft ze bijvoorbeeld een aangepaste woning, of is er geen goedkopere woning beschikbaar? Of vindt ze deze te dure woning gewoon prettig en heeft ze het zo opgelost en daarmee een hoger bestedingsniveau dan anderen met een uitkering? En als mevrouw de boodschappen niet van haar moeder had gekregen, was ze dan aangewezen geweest op de Voedselbank? Kortom, om vast te kunnen stellen of dit onder de grondwaarden valt, moeten we weten waarom mevrouw niet rond kon komen van het bedrag dat ze ontving. Daarbij wil ik nog wel opmerken dat in de social media wordt betoogd dat de bijstand te laag is om van rond te komen, dus dat mevrouw bijna niet anders kon. De discussie over de hoogte van de bijstand is een hele belangrijke, maar het is niet aan de individuele consultant om daar iets aan te doen. Die vraag speelt hier dus geen enkele rol en de consultant had dit op geen enkele manier kunnen laten meewegen in haar besluit.

Is het ethisch te verantwoorden?

De vraag is wat er gebeurt als we dit geld terugvorderen, of als we niets doen. De vraag is ook wat de gemeente als leidende principes heeft. Ik kan deze vragen niet beantwoorden, omdat ik die informatie niet heb. Er komen wel een paar vragen bij mij op. Waarom gaat mevrouw niet goedkoper wonen, welke reden zit daarachter? Als ze boodschappen ontvangt voor het helpen van haar moeder, moeten we het dan niet beschouwen als loon in natura? Zeker omdat het niet gaat over incidenteel wat toeschuiven, maar over structureel elke week vrijwel alle benodigdheden in ruil voor hulp. Om hoeveel hulp gaat het en is de waarde van de boodschappen daar een reëel 'salaris' voor? En als dat het geval is, waarom zouden we dat dan niet terugvorderen? Stel dat ze wekelijks had schoongemaakt bij de burens en daar elke keer € 50,- voor had ontvangen, dan waren de reacties op social media heel anders geweest. Dan hadden de handhavers (die nu volgens de reacties als een Big Brother in de bosjes liggen om al het doen en laten van mensen in de bijstand na te gaan) volgens veel mensen te laat in gegrepen en niet op zitten letten. Wat ik hiermee wil zeggen, is dat het heel moeilijk is om het goed te doen in de ogen van veel mensen. Gemeenten gedragen zich óf te veel als Big Brother en controleren te veel, of ze zijn te laks en laten iedereen onder hun neus frauderen. Dit is natuurlijk heel gechargeerd, maar even om aan te geven dat het best een lastige lijn is om over te lopen. Zonder het dossier goed gelezen te hebben, oordelen we dus op basis van een deel van de informatie terwijl de gemeente veel meer informatie heeft. Vanuit privacy oogpunt kunnen zij zich lastig verdedigen, omdat ze die informatie niet kunnen delen. Er kan dus meer spelen dan we nu denken en weten. Voor wat betreft de leidende principes, is de vraag hoe belangrijk de gemeente vindt dat mensen elkaar helpen. Het is natuurlijk goed voor de samenleving dat deze moeder en dochter elkaar helpen. Dat is absoluut een positief punt. Maar dat betekent niet zonder meer dat niet een deel van de bijstand teruggevorderd had mogen worden. En het zegt ook niets over de vraag of een boete opgelegd moet of mag worden. Daarvoor zou ik moeten weten wat er besproken is bij de aanvraag, of toen al duidelijk was dat mevrouw na de huur niet genoeg over had voor de boodschappen. Wat was er toen te zien op haar bankafschriften, wat is er met haar besproken? Wist ze dat ze dit had moeten opgeven, of niet? Heeft ze dit bewust verzwegen, of hier over gelogen? Op basis van de uitspraak kan ik dit niet achterhalen.

Wat zijn de randvoorwaarden?

Ik kan op basis van de informatie niet zeggen of dit als gift kan worden vrijgelaten (bijvoorbeeld omdat dit in de plaats komt van een pakket van de Voedselbank) of dat dit als loon in natura gekort had moeten worden. Ik kan ook niet zeggen of een boete terecht was. Daarvoor staan nog te veel vragen open. Maar als het bestedingsniveau hoger wordt dan met de bijstand verenigbaar, dan is terugvordering toch aangewezen. Daarbij kan – met in achtname van de beslagvrije voet – zorgvuldig worden ingevorderd.

Conclusie

De conclusie die ik hieruit haal is dat er te weinig informatie bekend is om een oordeel te hebben over dit besluit. Ik kan met 30% van de informatie geen mening geven over het besluit. Zou ik dat wel doen, dan zou dat uitsluitend berusten op mijn eigen normen en waarden en dat is niet de essentie van maatwerk. Toch is het een heel interessante vraag en wel om de volgende redenen. Het is belangrijk om de discussie aan te gaan of de bijstand voldoende is om alle noodzakelijke kosten van te betalen. Deze discussie is niet voor de individuele consulent, maar voor de politiek. Die vraag wordt weliswaar opgeroepen door deze zaak, maar staat los van dit besluit.

- *Er is veel onbegrip over dit besluit van de gemeente, zeker omdat op de websites van gemeenten niet te vinden is dat het ontvangen van boodschappen moet worden gemeld. De wet is ook wel erg ingewikkeld geworden om uit te leggen in een gesprek bij de aanvraag. Misschien zouden we moeten starten met het uitleggen van het doel van de bijstand en van daaruit toelichten wat dat betekent voor de informatie die mensen moeten doorgeven. En dan niet alleen vanuit plichten, maar ook vanuit rechten. Dat zou kunnen helpen bij het begrijpen wat je nu moet melden en waarom.*
- *Mensen hechten veel belang aan omzien naar elkaar. Deze vorm van elkaar helpen zouden mensen beloofd willen zien en dit voelt als bestraffen. Het is zonder meer positief dat mensen zo naar de samenleving kijken. Laten we dat vooral behouden!”*

Ik mis in deze reactie enig gevoel voor empathie. Enig inlevingsvermogen voor het slachtoffer. Alles wordt juridisch gewikt en gewogen, ‘natuurlijk’ ligt het niet aan de uitvoerende ambtenaren. Natuurlijk zijn het weer de regeltjes. Natuurlijk wordt de gemeente door de rechter in het gelijk gesteld. Natuurlijk komt het door Den Haag. Natuurlijk kan je geen mening hebben over een individuele casus. Natuurlijk moet iedereen voldoen aan de inlichtingenplicht. Natuurlijk, die mevrouw had ‘gewoon’ voedselbank moeten aanvragen. Natuurlijk moeten wij er alles aan doen om fraude tegen te gaan.

Geachte mevrouw, ik kan in één zin mijn reactie geven: Natuurlijk kan je van een bijstandsgerechtigde géén € 7.000,= terugvorderen, omdat zij boodschappen krijgt van haar moeder.

Maar we zijn er nog niet... Ook LinkedIn roept reactie na reactie op... ik ben mij kapot geschrokken. Hoe reageerden de professionals? De klantmanagers, de strategisch beleidsadviseurs, de teammanager fraudebestrijding, bestuursrechter, directeuren Sociaal Domein, afdelingsmanagers, juristen, clustermanagers, en vergelijkbare functionarissen?

Waarschuwing: schrik niet!

Reacties

Nuchter commentaar op deze uitspraak,..... Goed tegenwicht tegen de hijgerige politici en commentatoren die zich kennelijk heel erg vervelen tijdens de feestdagen.

Ik kan me helemaal vinden in de aanvullende uitleg van mevrouw én ik heb me reeds eerder het boek aangeschaft. Had me vooraf ingeschreven. Als u mij toestaat mevrouw, zou ik nog ietwat willen aanvullen. M.i. is het ook zeer belangrijk te weten of mevrouw het volledige bedrag aan bijstand moet terugbetalen en of zij momenteel überhaupt nog een bijstandsuitkering ontvangt. Indien zij nog een uitkering ontvangt zou het "onverschuldigd" bedrag kunnen teruggevorderd worden met een draagbaar aandeel. Is zij gehandicapt? Is zij in staat om te werken? Kan er een integratiecontract opgestart worden? Heeft zij recht op andere uitkeringen, ik denk bv. aan Wajong? Naast de bijstand moet er een parallele hulpverlening opgestart worden tot re-integratie.

Er is ong. 7000 euro teruggevorderd over een periode van ongeveer 3 jaar. Dag betekent dat er ong. 200 euro per maand is teruggevorderd. Dit komt overeen met de Nibudnormen.

Wijze woorden! We kunnen inderdaad lastig een standpunt bepalen met een klein stukje informatie... Wederom een signaal dat de politiek beter na zou kunnen denken over aanpassen van het gedrocht dat ze hebben laten ontstaan, en wat de naam zeker geen eer aan doet...

Het is zo verleidelijk om er iets van te vinden, maar eerst analyseren levert op dat we er te weinig van weten om een gefundeerde reactie te geven.

.....heb je helemaal gelijk in! Knap dat je zo nuchter en objectief blijft 👍 daarmee een voorbeeld voor velen

....., een goede genuanceerde reactie! Voor mij iets teveel langs de toetsing liniaal. Terecht je opmerking dat we te weinig info hebben uit deze casus. Van belang blijft dat we moeten blijven kijken en handelen vanuit de doel van de wetgeving. Werk vinden en financiële zelfredzaamheid staan voorop. Van een aanpak die hierop gericht is ontbreekt ook alle info. Dit soort casussen helpt wel in het 'andere denken', dat zo prima verwoord is in je boek.

Het is een prachtige casus als uitgangspunt om het debat te voeren. Hopelijk vanuit de grote lijnen en niet deze individuele casus. Dat scherpt ons denken!

Heldere analyse en uitleg! Ik heb je boek inmiddels gelezen en gebruik de grondwaarden vaak om verheldering te krijgen. Voor mij werkt dat supergoed. Ik ga dit ook inzetten bij de begeleiding van stagiaires.

Is het niet constructiever om, na constatering van de overtreding, mevrouw de keuze te geven te stoppen met de ontvangst van de boodschappen of te beginnen met korten op de uitkering met kwijtschelding van 7.000 euro en boete. Terugvorderen brengt alleen meer ellende, geen oplossingen.

.....dat zou best een oplossing kunnen zijn, maar op basis van wat er in de uitspraak van de rechtbank staat weet ik niet of het de beste oplossing is. Maar het zou zeker een overweging kunnen zijn.

Ik vraag me af hoe dit, ongeacht de juridische/zakelijke grondslag, rijmt met het gegeven dat er afgelopen jaren van de burgers is gevergd om juist onderling voor elkaar beetje te zorgen? Wat voor boodschap zenden we uit als we mensen als ware achteraf 'straffen' voor het uitdelen van voedsel? Maakt het uit wie dit doet, Voedselbank of je moeder? Door hulp van haar moeder komt ze juist niet ten laste van voedselbank en kan 1 persoon extra een goed gevulde tas aan boodschappen mee naar huis nemen. Laten we menselijke maat en proportionaliteit niet uit het oog verliezen in wat we doen. Überhaupt moeten we eens goed kijken hoe het kan dat mensen voor lange duur afhankelijk zijn van een voedselbank. De praktische problemen worden de komende tijd nog groter. Van belang is dat we eenieder recht doen.

Dank. Inhoudelijk niets meer aan toe te voegen. Een gebalanceerd stuk in reactie op de vele reacties die te lezen vallen. Komende dagen maar eens met z'n allen eens op kauwen onder het genot van een oliebol. En dan in het nieuwe jaar eens met elkaar bespreken tijdens een vervolg op onze bijeenkomst eerder dit jaar in Arnhem. Je bent meer dan welkom. Fijn jaarwisseling gewenst 🍷🍷🍷🍷

Mooie, genuanceerde analyse 👍 Goed om dit vanuit verschillende perspectieven te belichten. De analyse maakt duidelijk hoe belangrijk het is om de situatie eerst goed in beeld te brengen voordat er een zorgvuldig besluit genomen kan worden (of een gefundeerd oordeel gegeven kan worden).

Heel prettig deze gebalanceerde nuance. Het is makkelijk (populaire) conclusies te trekken, zeker na de toeslagaffaire. Maar kijk eerst naar het hele plaatje (en wat blijkt, dan mist er informatie om überhaupt dé conclusie te kunnen trekken. Behalve dat we wellicht ook mogen vertrouwen op de rechterlijke macht en dat zij wel al alle beschikbare informatie hadden om tot deze uitspraak te komen). Mooie casus ook voor de afdeling voor de volgende casuïstiekbespreking.

Wat ik hier uithaal is dat betreffende gemeente een beetje heeft laten liggen in hun overweging dat door deze terugvordering en boete weinig toekomstperspectief biedt voor de klant. Het was goed geweest eerst goed in kaart te brengen wat de situatie is van de klant wat haar tot deze keuzes heeft gebracht.

Mooie genuanceerde blog!

Mooi verwoord en passend om terughoudend te zijn met oordeel als informatie niet volledig is. Ik zie in de TK al vragen gesteld worden die ingrijpen van Rijk vragen. Dat is de minst passende oplossing lijkt me. En ja in plaats van meer regels bedenken zou je serieus moeten overwegen om de bijstand te verhogen als blijkt dat deze structureel te laag is.

Mooie analyse. Ik lees aan het einde dat communicatie zoals vaak veel doet of had kunnen doen. Dan was de vrijgelaten gift wellicht een aardige optie geweest. Feit is dat mw. straks met een hoge schuld in de uitkering terugkomt. Dat lijkt me zinloos. Laten we als gemeenten en andere uitvoerende instanties vooral zorgen dat de kwetsbaren met ons in gesprek gaan over wet WEL kan en mag of mogelijk te maken is. Nu voeren we steeds het gesprek achteraf. Meewerken met onderzoek en het maken van afspraken moet lonen. Een eerlijk kind straf je ook niet voor zijn eerlijkheid.

Dank, je bevestigt mijn gedachten. Je bijdrage brengt evenwicht 👍 Ben benieuwd hoe de gemeente hier mee verder gaat.

Volgens gemeente geen sprake van een boete. Enige verantwoording, maar ook vraag om ruimte voor heroverweging.

Dit helpt om vanuit de gehele context naar het vraagstuk te kijken en niet vanuit één perspectief of eigen normen en waarden."

Wie zijn deze mensen? Komen die van een andere planeet? Jullie werken toch voor de maatschappij in het **Sociaal** Domein? Het zijn de copy antwoorden die ambtenaren bij de fraude commissie gaven, het is fout, maar het ligt niet aan ons. Dit is toch geen baan om trots op te zijn? Heel, heel, diep in mijn hart heb ik zelfs een beetje medelijden met deze mensen... Je maakt mij niet wijs dat je dit leuk vindt, maar, ja de wet, de politiek, de manager, de begroting, de cashflow,

Inmiddels is het middernacht. Ik heb mijn frustratie weer aan het papier toevertrouwd. Hoe zou het met die mevrouw gaan die € 7.000,= moet terugbetalen? Ik denk, ik verwacht dat er wel één of andere crowdfunding wordt opgezet voor haar. Dat zou geweldig zijn, maar ja, zij is zeker niet de

enige. Ik hoop dat mijn verhalenboek ook ooit een bijdrage gaat leveren... we moeten écht af van al die 'te gek voor woorden verhalen'.

Welterusten.

Dit is de volledige tekst van hoofdstuk 18 van het boek: [MET DANK, DOOR MIJNOVERHEID BIJ DE VOEDSELBANK](#), Gerard Sangers.

[Zie hier voor meer informatie over het boek en voor de reeds gepubliceerde delen op de website van Basisinkomen Nederland.](#)

Zie ook de website [Te gek voor woorden](#).

Copyright © 2021 Gerard Sangers

Niets uit deze tekst en het boek mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het is wel toegestaan deze hele tekst zonder wijzigingen te delen.